

MR. SC. SILVANA PLEŠTINA, DR. MED.
[15. 2. 1971. – 14. 4. 2024.]

Poštovane kolegice i kolege, dragi prijatelji!

Ovime Vas s tugom obavještavamo da je naša draga kolegica mr. sc. Silvana Pleština, dr. med., dana 14. travnja 2024. blago preminula nakon teške bolesti. Sprovod je bio dana 18. travnja 2024. u Zagrebu. Već je prošla i godišnjica njezine smrti, koju smo skromno obilježili.

Pišem ove retke u ime nas kolega i prijatelja s Klinike za dječju i adolescentnu psihijatriju Kliničkoga bolničkog centra Zagreb, s Klinike za psihijatriju i psihološku medicinu te iz Hrvatskoga društva za dječju i adolescentnu psihijatriju i psihoterapiju pri Hrvatskome liječničkom zboru, kojega je bila članica. Baš smo se svi lijepo družili i nadopunjavali! Suradivali smo izvrsno. Mogli bismo reći: ono što smo mogli dobiti od Silvine, to je bila vizija, pojednostavljenje kompliciranih ideja, požrtvornost u svojem kliničkom radu s maloljetnim pacijentima te okušavanje u strateškom razmišljanju. Hvala puno na njezinom doprinosu našem zajedničkom timu! Što je tiče biografije, Silvana Pleština je imala impresivnu karijeru kao liječnica i zaista visokoeducirani kadar. Gotovo je trideset godina radila pri KBC-u Zagreb, na početku u Kliničkom zavodu za laboratorijsku dijagnostiku kao znanstvena novakinja te je na temu iz toga područja i znanstveno magistrirala, a poslije kao specijalizantica psihijatrije pri Klinici za psihološku medicinu. Uspješno je završila specijalizaciju iz psihijatrije i vrlo se rano nakon specijalizacije usmjerila u rad u području dječje psihijatrije iz kojega je položila subspecijalistički ispit. Također je stekla titulu subspecijalistice iz psihoterapije. Istovremeno je sudjelovala u različitim osobnim edukacijama iz grupne analize, kao i psihoanalitičke individualne psihoterapije, te u supervizijama. Tijekom cijeloga radnog vijeka, a posebno u zadnjih petnaestak godina konstruktivno i inovativno sudjeluje uz starije učitelje i kolege u konstruiranju dnevne bolnice za adolescente pri KBC-u Zagreb, što je započeto negdje oko godine 2006. kao kvalitativni iskorak u to vrijeme, a kasnije sudjeluje i u njezinoj reorganizaciji, kao i u pionirskom timskom pristupu djevojkama s poremećajima jedenja pri KBC-u Zagreb, što je također započeto prije petnaestak godina u okvirima dnevnih bolnica ili stacionarnog liječenja. Uz njezin klinički rad bilježi se i znanstvena aktivnost. Aktivno sudjeluje u kreiranju nove Klinike za dječju i adolescentnu psihijatriju pri KBC-u Zagreb, koja je započela s radom godine 2024., prve takve vrste u Hrvatskoj.

Ako bismo izdvojili ono što je bila nekako najvažnija aktivnost dr. Silvine Pleštine, to je bio njezin klinički rad s pacijentima, posvećenost i briga o njima, kao i istovremeni rad s roditeljima. Pacijenti su voljeli dolaziti k njoj, rado su joj se obraćali, jer su osjećali njezinu genuinu zainteresiranost i veliku brigu. To su bili vrlo komplicirani adolescentni pacijenti, kod kojih nikada ne znaš ideš li baš posve ispravnim razvojnim putem. Često se tu radilo o dugotrajnim zahtjevnim psihoterapijama, koje su trajale i mjesecima i godinama, a što je također iscrpljivalo nas terapeute, kao i dr. Silvanu. U takvim situacijama terapeut se i sam osjeća nesigurno, bespomoćno, konfuzno, u nemogućnosti da se nekako izrazi. U zajedničkim trenucima često bismo jednostavno razgovarali, požalili se jedni drugima, slično supervizijskim i intervizijskim aktivnostima, pa je nekada teret rada bio barem malo olakšan. Kakva je bila Silvanina posvećenost govori i podatak da je negdje prije godinu dana, prije dijagnosticiranja njezine teške bolesti, u ponedjeljak s nejasnim bolovima radila kao terapeutkinja sa svojim pacijentima, da bi se istoga tjedna u četvrtak saznalo da ima tešku bolest. Pacijenti su zapitkivali tijekom bolesti kada će se dr. Silvana vratiti, a ona je i dalje pitala za neke svoje pacijente pa smo se opet zajednički nekako međusobno nadopunjavali.

Dr. Silvana Pleština također je bila omiljena među različitim članovima tima, a tu su osim liječnika i medicinske sestre bili defektolozi, psiholozi, učitelji u bolnici, socijalni radnici, administratori, kao i drugi djelatnici. Nije se ustručavala sudjelovati u našim zajedničkim druženjima i izvan bolnice. Također se istaknula kao važan sugovornik specijalizantima dječje i adolescentne psihijatrije, odnosno aktivno je sudjelovala u edukaciji specijalizanata, kao i edukaciji putem vježbi kod studenata medicine. Bila je primjer kliničkog liječnika koji u tišini i konstantno radi za boljitak svojih pacijenata, uz dobru suradnju s kolegama.

Osim kliničkoga liječničkog rada, bila je vrlo posvećena svojoj obitelji, a posebno svojem sinu. Uvijek smo na poslu dijelili svoje male i velike obiteljske brige i međusobno se podupirali.

Što ćemo mi sada? Nama ostaje praznina, tuga i nevjerica. Međutim, Silvana je bila i borac, fajter, nije se ona tako lako dala, niti u stručnom radu, niti u svojim zadnjim danima. Mi ćemo te zapamtiti kao takvu, hvala ti, Silvana!

Neka joj je laka hrvatska zemlja.

U travnju 2025.

Prof. dr. sc. Ivan Begovac